

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Неведрова Олега Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення абзацу третього частини другої статті 331 Цивільного кодексу України

м. Київ
4 липня 2018 року
№ 204-1(І)/2018

Справа № 3-226/2018 (2922/18)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гультая Михайла Мирославовича – головуючого,
Головатого Сергія Петровича,
Колісника Віктора Павловича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Неведрова Олега Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення абзацу третього частини другої статті 331 Цивільного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Неведров О.П. – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частинам першій, сьомій статті 41 Конституції України (конституційність) положення абзацу третього частини другої статті 331 Цивільного кодексу України (далі – Кодекс), згідно з яким якщо право власності на нерухоме майно відповідно до закону підлягає державній реєстрації, право власності виникає з моменту державної реєстрації.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається таке.

За умовами нотаріально посвідченого договору купівлі-продажу від 21 серпня 2007 року Неведров О.П. придбав у Никонець Н.О. земельну ділянку площею 0,0848 га, що становила частину від земельної ділянки площею 0,25 га з кадастровим номером 3222488202:02:007:0018.

Никонець Н.О. 6 вересня 2007 року уклала із публічним акціонерним товариством „Райффайзен Банк Аваль“ договір іпотеки, предметом якого стала земельна ділянка із кадастровим номером 3222488202:02:007:0018 включно із тією частиною, яку було продано Неведрову О.П. На момент укладення цього договору іпотеки державну реєстрацію права власності Неведрова О.П. на продану йому земельну ділянку не було здійснено. Неведров О.П. 11 квітня 2008 року отримав державний акт про право власності на зазначену земельну ділянку, якій було присвоєно кадастровий номер 3222488202:02:007:0055.

Суб'єкт права на конституційну скаргу 8 липня 2016 року звернувся до Києво-Святошинського районного суду Київської області із позовом до Никонець Н.О. та публічного акціонерного товариства „Райффайзен Банк Аваль“ про визнання недійсним договору іпотеки, укладеного між останніми.

Києво-Святошинський районний суд Київської області рішенням від 7 червня 2017 року у задоволенні позову Неведрова О.П. відмовив.

Апеляційний суд Київської області ухвалою від 27 листопада 2017 року рішення Києво-Святошинського районного суду Київської області від 7 червня 2017 року залишив без змін.

Верховний Суд постановою від 14 березня 2018 року, яка є остаточним судовим рішенням у справі суб'єкта права на конституційну скаргу, рішення Києво-Святошинського районного суду Київської області від 7 червня 2017 року та ухвалу апеляційного суду Київської області від 27 листопада 2017 року залишив без змін. У своїй постанові Верховний Суд зазначив, що суд першої інстанції та апеляційний суд дійшли правильного висновку, що оспорюваний правочин не порушує прав Неведрова О.П.

З аналізу конституційної скарги випливає, що суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що його право власності на земельну ділянку виникло і має захищатись з моменту укладення договору купівлі-продажу, а не з моменту державної реєстрації права власності, як це передбачено абзацом третім частини другої статті 331 Кодексу. На переконання автора клопотання, відтермінування виникнення у нього права власності на придбану земельну ділянку на підставі зазначеного положення Кодексу „порушує його конституційне право на розпорядження своєю власністю, яке передбачене частиною першою статті 41 Конституції України“, а також „не відповідає вимогам частини сьомої статті 41 Конституції України, адже порушує його конституційне право власності“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією

України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону.

Із конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається, що автор клопотання висловлює незгоду із встановленим Кодексом моментом виникнення права власності на нерухоме майно, яке відповідно до закону підлягає державній реєстрації. Суб'єкт права на конституційну скаргу не обґрунтував своїх тверджень щодо неконституційності положення абзацу третього частини другої статті 331 Кодексу, обмежившись наведенням його змісту, цитуванням окремих приписів Конституції України, а також відтворенням юридичних позицій, викладених у рішеннях Конституційного Суду України від 2 листопада 2004 року № 15-рп/2004, від 22 вересня 2005 року № 5-рп/2005 та від 29 червня 2010 року № 17-рп/2010, які стосуються конституційних принципів верховенства права, рівності і справедливості.

Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими або наявне зловживання правом на подання скарги (частина четверта).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45,

§ 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів
Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Неведрова Олега Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення абзацу третього частини другої статті 331 Цивільного кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**